

Sellem'in Sireti de delili olmuştur. Ülkeler fethetmiş, insanlar arasında hidayeti yaymış, uluslar ve halkları yüce İslam potasında eritmiş, böylece ırkçılık, bölgecilik ve kabilecilikten uzak tek bir ümmet olmuşlardır. Bundan rahatsızlık duyan kâfirler, Medine'de ilk İslam Devleti kurulduğundan bu yana İslam ve Müslümanlara karşı komplo kurmaya başlamışlardır. İslam bölgeleri genişledikçe kurulan tuzaklar da bir o kadar artmıştır. Sonunda kâfirler, bazı Türk ve Arap hainlerin yardımıyla 28 Recep 1342 / 3 Mart 1924'te İslam Devletini ortadan kaldırmayı başarmışlardır. İslam'ın omurgası Hilafeti yıktılar, İslam ülkesini parçacıklara ayırdılar. Önceleri doğrudan daha sonra da vekâlet yoluyla o toprak parçacıklarını kendi yasa ve sistemlerine göre yönettiler. Böylece Allah'ın indirdikleriyle yönetim yeryüzünün her köşesinden yok olup gitti. Müslümanlar, izzetten sonra zillet, ilimden sonra cehalet ile dostu sevindirmeyen, düşmanı kiskandırmayan bir duruma düştüler. Dünyanın lideri ve efendisi iken ulusların kuyruğuna takıldılar!

Sonra Hizb-ut Tahrir kuruldu, ümmette canlılık belirtileri başladı, acı veren gerçeklik duygusu, ümmetin samimi evlatlarında bir hareketlilik yarattı. Ama kâfir, Müslümanları birleştirici bir Hilafetin varlığının ne anlama geldiğini bildiği için tüm hareketleri ve hareketlilikleri izliyor, İslam Devletinin kurulmaması için elinden geleni yapıyordu. Bu yüzden ümmetin uyanışının önünde engeller çıkarıyordu. Onun için yöneticiler ve sömürgeci kâfir Batı iltisaklı siyasi ortam, değişimin önünde duran büyük bir engel olmuştur. Ülkemiz Sudan da dâhil olmak üzere Müslüman ülkelerdeki bu rejimler, demir ve ateşle yönetmeyi sürdürmüşlerdir. Baskı ve diktatörlük rejimi devrildiğinde, aynı metodoloji yani insan yapımı sistemle yönetmek için sözde demokratik rejimler kurulmuştur!

Son on yılda Müslüman ülkelerdeki halklar, cellatlarına karşı devrime giriştiler. Sudan halkı, Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla yöneten otoriter rejimlere karşı üç kez devrime kalkıştı. Fakat bütün bu devrimler siyasi farkındalıktan yoksundu, bu yüzden ne yönetim sisteminde, ne halkın yaşamında ne de gerçekliklerinde hiçbir değişiklik yaratmadı. Sadece bazı görünüşler ve kişilerde değişiklik oldu. Sistemin özü ise, dini hayattan ayıran laik sistemdi. Bu engel de İnşallah yok olacaktır. Zira insanlar, siyasi ortamın yozlaşmış olduğunu ve kalkınma gerçekleştirmeyeceklerinin farkındalar. Kaldı ki bugün ümmet, İslam şafağının doğuşunu ve Nübüvvet metodu üzere ikinci Raşidi Hilafet Devletinin kurulmasını dört gözle bekliyor.

Engellerden biri de İslamcı olduklarını iddia eden ama iktidara geldiklerinde laik sistemlere göre yöneten siyasi partilerdir. Bu yüzden insanlara zulüm, zillet ve geri kalmışlık miras bırakmışlardır. Artık insanlar onların ne olduklarını biliyorlar, şuan İslam'ı ve akidesini hayatın temeli yapacak fecri sadığı bekliyorlar.

Engellerden bir başkası da şimdiki yöneticilere karşı gelinmemesi ve onlara itaatin farz olduğunu söyleyen, bu yönde fetva veren bazı şeyhlerin, saray bilginlerinin ve bazı İslami hareket liderlerinin varlığıdır. Elhamdülillah bu engel de ümmeti oyuna getirememiştir. Pratikte çoğu Müslüman ülkelerdeki ümmet, zalim yöneticilere karşı isyan bayrağını çekmiş, yıpranmış tahtlarından alaşağı etmiştir.

Burada engeller seviyesine yükselmeyen, ama "biz zayıfız", "çaresiziz" ve "Amerika karşısında duramayız" gibi bazı insanların dillendirdiği bazı söylemler var... Bu tür hayal kırıklıklarına verilecek yanıt şudur; Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* tarafından kurulan ilk İslam Devleti, böylesi konjonktürde kurulmuştur. Öyle ki karşısında Kureyş gibi bir düşman vardı, Pers ve Roma devletleri dünyaya hâkimdi. Bilindiği gibi zafer Allah katındadır ama bunu layık olduğumuzu Allah'a göstermeliyiz. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Ey iman edenler! Siz Allah'ın dinine yardım ederseniz, O da size yardım eder, ayaklarınızı savaşta sabit kılar." [Muhammed 7] Yine Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Yardım ve zafer ancak mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi Allah katındadır" [Ali İmran 126] Allah'a olan inancımız, yeryüzündeki tüm güçlerden daha güçlüdür, Amerika ve diğer inançsız ülkelerin gücü, Cebbar'ın gücüne eşit olamaz. Ayrıca kâfirlere karşı zaferimiz, güce, donanımına ve sayıya bağlı değildir. Allah *Subhânehu ve Teâlâ*, bize kâfirlerdeki gibi değil, gücümüz yettiğince hazırlık yapmamızı emretmiştir.

"Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanlarınızı yıldırma üzere kuvvet ve savaş atları hazırlayın." [Enfal 60]

